שלוש חתולות קטנות

על פי ר. מ. בלנטין

1858

שלוש חתולות קטנות אבדו את הכפפות שלהן.
"אמא, אמא" הן בכו "אבדנו כפפות שלנו!"
הן בכו מאוד, כי אמא כעסה ולא הסכימה לתת להן עוגה.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

החתולות הקטנות התחילו לחפש
את הכפפות. הם חיפשו פה ושם,
עלו למעלה וירדו למטה,
עד שמצאו את הכפפות.
"אמא, אמא! מצאנו כפפות שלנו!"
אמא שמחה מאוד, ונתנה לכל אחת
פרוסת עוגה.
הן לבשו את הכפפות ואכלו
מהעוגה, אבל אז לכלכו את
הכפפות.
"אמא, אמא, כפפות שלנו
מלוכלכות!"
אמא כעסה מאוד שוב והן התחילו
לבכות.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

שלושת החתולות הקטנות
כיבסו את הכפפות ותלו אותן
לייבוש.
"אמא, אמא, כפפות שלנו נקיות
ויבשות!"
"אתן חתולות חמודות!" אמרה
אמא.
החתולות הקטנות הלכו למסיבה
ליד הנחל.
הן אכלו הרבה בשר וגלידה טעימה
מאוד,
ואחר כך נשכבו לישון, וחלמו חלום
נהדר.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

בחלום הן היו בנשף מפואר
ורקדו לצלילי מוזיקה יפה
ופגשו אנשים מפורסמים
וחזרו הביתה באור הירח
אבל עם חורים בכפפות.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

ועוד חלמו שערכו להן חתונה
וציפורים נשלחו עם הזמנות,
והזמינו הרבה חתולים
גם הגדולים וגם הקטנים
וכולם שיבחו את החתולות.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

ובסוף בא היום הגדול,
והאורחים התחילו להגיע.
באו דודים ודודות,
באו בשישיות ובתריסרים
וביניהם האביר רוג'ר
צייד עכברים מפורסם
וגם חתולה מלטזית
היפה ביותר שבעולם.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
ואחרי החתונה הן נסעו במרכבות
והן השתחוו יפה לכל האורחים
והאורחים מחאו כפיים וצעקו הידד
עד ששמעו אותם בכל הסביבה.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

אבל האורחים המשיכו לרקוד
וקפצו ודילגו בקצב הנגינה.
ואחר כך שיחקו במשחקים
וצחקו והשתעשעו ונהנו מאוד
מהנשף.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.

ושלושת הכלות החדשות
השתכנו בבתים יפים.
לא עכבר ולא עכברוש אחד
היה בכל הבית היפה.
וכך הן חיו באושר מפונקות
ומאושרות.
האין זה חלום יפה!
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.
מיאו, מיאו, מיאו, מיאו.